

РЕШЕНИЕ

№ 24933

гр. София, 20.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4077** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Ц. Д., с постоянен адрес в [населено място], против отказ на кмета на [община] да предостави удостоверение за родствени връзки на Е. И. Б., М. И. М., С. И. Д., Д. И. Р., Х. И. Д. и Ц. И. Р., обективиран в писмо изх. № ОБА1-5-1/1/ от 10.03.2026 г.

С жалбата се твърди, че отказът на кмета на [община] е неоснователен. Сочи се, че органът неправилно се е позовал на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, тъй като в тази разпоредба не е заложено изискване за „преки родствени връзки“. На следващо място се твърди, че е налице изрична възможност за издаване на удостоверение и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия. Поддържа се, че в случая законоустановеното правомощие на жалбоподателя е искането за съставяне на констативен нотариален акт, което е игнорирано от органа при постановяване на оспорения отказ въпреки изрично заявената причина за искането за издаване на удостоверенията, посочена в раздел първи от жалбата. Според жалбоподателя са налице всички предпоставки за издаване на исканите удостоверения за наследници.

По тези съображения се претендира отмяна на отказа и преписката да се върне на органа, като се задължи да издаде исканите удостоверения.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Шипков, който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – кметът на [община], редовно призован, в съдебното заседание се представлява от

адв. Г., който оспорва жалбата и прави искане същата да бъде оставена без уважение. В представено писмено становище излага подробни съображения по неоснователността на жалбата. Поддържа, че кръгът на лицата, които могат да искат издаване на удостоверения по реда на Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, е изчерпателно очертан в чл. 5, ал.1 и ал. 2 от същата, като жалбоподателят не попада сред тях, тъй като не са налице данни последният да е изрично упълномощен. Поддържа се, че след като жалбоподателят е извън кръга на лицата, които могат да искат издаване на процесните удостоверения, и не е доказал хипотезата, при която може да се издаде удостоверение на трето лице, законосъобразно административният орган е отказал издаването на исканите удостоверения. Претендира се присъждане на разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 26.02.2026г. по електронен път жалбоподателят В. Ц. Д. е подал до кмета на [община] заявления за издаване на удостоверения за съпруг/а и родствени връзки въз основа на регистъра на населението, както следва: 1. Заявление с вх. № ОБА-5-1/27.02.2026г. за лицето Е. И. Б., с ЕГН [ЕГН]; 2. Заявление с вх. № ОБА-5-2/27.02.2026г. - за лицето М. И. М., [дата на раждане] , починала на 07.05.1977г.; 3. Заявление с вх. № ОБА-5-3/27.02.2026г. за лицето С. И. Д., ЕГН [ЕГН]; 4. Заявление с вх. № ОБА-5-4/27.02.2026г. - за лицето Д. И. Р., [дата на раждане] , починал на 12.08.1969г.; 5. Заявление с вх. № ОБА-5-5/27.02.2026г. - за лицето Х. И. Д., [дата на раждане] , починал на 09.03.1997г.; 6. Заявление с вх. № ОБА-5-6/27.02.2026г. за Ц. И. Р., ЕГН [ЕГН]. Към заявленията са приложени удостоверение за наследници на Сета И. Д. с изх. № УГ 01-4722/09.05.2024г., издадено от Столична община, район "Красно село", и удостоверение за съпруг/а и родствени връзки за Сета И. Д. с изх. № 1/22.01.2026г., издадено от [община], както и платежни нареждания за внесена такса.

С писмо с изх. № ОБА1-5-1-1/ от 10.03.2026г. кметът на [община] е отказал да издаде исканите удостоверения, тъй като жалбоподателят няма пряка родствена връзка с лицата Е. И. Б., М. И. М., С. И. Д., Д. И. Р., Х. И. Д. и Ц. И. Р.. В писмото е посочено, че удостоверения от вида на поисканото се издават на лицата по чл.5, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

По делото не са представени доказателства за датата на връчването му на жалбоподателя.

Подадена е жалба с вх. № ОБА1-5-1-2/ от 23.03.2026г., въз основа на която е образувано адм. дело № 208/2026 г. по описа на Административен съд – Перник. С определение № 690/30.03.2026 г. делото е било прекратено и изпратено по подсъдност на АССГ, вследствие на което е образувано и настоящото производство.

Допълнително като писмени доказателства в съдебното производство са представени решение № 275в от 02.09.2025г. на Общинска служба по земеделие – Трън за възстановяване правото на собственост на наследниците на И. Р. Д. на земеделски земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на [населено място] и решение № 47-2 от 07.04.1999г. на Поземлена комисия – [населено място] за възстановяване правото на собственост на наследници на И. Д. върху земеделски земи съгласно плана за земеразделяне в землището на [населено място].

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице – при наличие на правен интерес от това производство и срещу административен акт, който

подлежи на съдебен контрол, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за този извод са следните: Предмет на процесните заявления за извършване на административна услуга по см. на § 8 от ПЗР на АПК е издаването на удостоверение за съпруг/а и родствени връзки по реда на чл. 24 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), съгласно която норма общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът за издаване и образците на удостоверенията се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

В случая жалбоподателят е поискал издаване на удостоверения за съпруг/а и родствени връзки за лицата Е. И. Б., М. И. М., С. И. Д., Д. И. Р., Х. И. Д. и Ц. И. Р. въз основа на регистъра на населението, за която услуга приложимият нормативен акт е Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението (Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г./Наредбата).

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на неговите правомощия съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г., регламентираща, че удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. В конкретния случай отказът е постановен от кмета на [община].

Спазена е и изискуемата писмена форма, като в акта се съдържат фактическите и правни основания за неговото постановяване, въз основа на които да се извърши преценка за материалната му законосъобразност. Следователно не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2 АПК - липса на установената форма. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като съобразно изискването на чл. 35 АПК актът е издаден, след като органът е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Оспореният отказ е издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което не е осъществена хипотезата по чл. 146, т. 4 АПК за отмяната му.

Съобразно чл. 15, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за доказване на семейно положение и съществуващо родство по права и съребрена линия се издава Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки по образец съгласно приложение № 6.

За постановяване на отказа за издаване на удостоверения за съпруг/а и родствени връзки ответникът се е позовал на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, според които удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници, като удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал. 1. Удостоверения се издават и по реда на Административнопроцесуалния кодекс, Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс.

В разглеждания случай исканията не са от лицата, за които се отнасят удостоверенията, а жалбоподателят не твърди, а и не представя доказателства, че е законен представител или техен наследник или че е упълномощен с нотариално заверено пълномощно от тях, от законния им представител или от наследниците им. Следователно жалбоподателят не попада в кръга на лицата, посочени в чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, поради което няма право да поиска издаването на удостоверения за съпруг/а и родствени връзки. Цитираната разпоредба лимитативно изброява кръга от лица, които могат да инициират издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението и при горните съображения и доказателствата настоящият

жалбоподател не е лице, попадащо в тази хипотеза.

Твърдението за наличие на образувано нотариално производство по реда на чл. 587 ГПК не освобождава заявителя от задължението да установи, че попада в кръга на лицата по чл. 5, ал. 2 от Наредбата или че за него е налице друго изрично предвидено в закона основание за получаване на исканите удостоверения. Освен това, такива обстоятелства не са и били посочени в подадените заявления от страна на жалбоподателя, в които като основание за искането е отбелязано единствено, че удостоверенията са необходими, за да послужат пред Агенцията по вписванията. Съответно административният орган е бил длъжен да извърши преценката си въз основа на заявените факти и представените доказателства към момента на постановяване на акта.

Следователно при така подадените искания жалбоподателят не попада в кръга на лицата, посочени в чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, поради което правилно административният орган е постановил обжалвания отказ

Приложима за подобни искания е разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР, според която данните от системата ЕСГРАОН могат да се предоставят на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Заявленията на жалбоподателя не са подадени на това основание и не отговарят на изискванията на чл. 144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, тъй като в тях не е посочена законовата норма, съгласно която заявителят като трето лице има право на достъп до търсените данни. В подадените заявления пред административния орган не е посочена и конкретната предпоставка за издаване на исканите удостоверения. Издаването на удостоверение за съпруга/а и родствени връзки и предоставянето на данни от ЕСГРАОН са предмет на две различни административни производства, които се развиват при наличието на самостоятелни материалноправни и процесуалноправни предпоставки. В този смисъл са решение № 4823 от 24.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 461/2019 г., III отд., решение № 8779 от 06.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 13161/2016 г., III отд. и др.

По гореизложените съображения съдът намери оспорения отказ за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяна, съответно приема, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК право на разноски има ответната страна, поради което следва да ѝ се присъдят своевременно претендираните и доказани разноски в размер на сумата от 200 евро - за заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна защита и съдействие от 11.05.2026 г. и доказателства за извършено плащане по банков път. Наведеното възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като от една страна не отговаря на изискванията на чл. 78, ал. 5 ГПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 2026 г.) да бъде мотивирано, а от друга адвокатското възнаграждение е под минималния размер съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ц. Д. против отказ на кмета на [община] да предостави удостоверение за родствени връзки на Е. И. Б., М. И. М., С. И. Д., Д. И. Р., Х. И. Д. и Ц. И. Р., обективиран в писмо изх. № ОБА1-5-1/1/ от 10.03.2026 г.

ОСЪЖДА В. Ц. Д. да заплати на [община] сумата в размер на 200 /двеста/ евро, представляваща

разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: